

Изявително-то съчиненіе се називава *независимо*; защото не зависи отъ никакой сѣюзъ.

1) Въ *изявително-то* съчиненіе, слова-та най често тѣй се нарѣждатъ: а) Гужда се *имени-телній* падежъ на съществителное, или *мѣстоимѣніе-то* (*подлъжащее, подлогъ*); б) *прости-тъ* времена на глаголь-тъ, или *вспомогателій* глаголь на сложни-тъ времена; в) *допжлянье-то* на глаголь-тъ; сирѣчь съществително-то, или мѣстоименіе-то, които управляватъ глаголь-тъ, и което се називава *сказуемо*; г) *предлогъ-тъ* съ допжленіе-то му, или *прилогъ*; д) *нарѣчіе-то*; е) *преминжло-то* причастіе, или неопредѣленно-то наклоненіе, които составляватъ сложны-тъ времена на глаголи-тъ. Примѣри: Er liebte sie aus vollem Herzen; онъ ъ обичяше отъ все сѣрдце. Er hatte eine reine Liebe gegen sie gehabt. Онъ бѣше ималъ еднѣ чистѣ любовь кѣмъ неѣ.

Забълежка 1) Често се гужда нарѣчіе-то преди *сказуемо-то* на глаголь-тъ; особенно кога негово-то значеніе е по важно. Примѣръ: Er liebt feurig seine Frau; онъ обичя жарко женѣ си.

Забълежка 2) Раздѣлителни-тъ частици на сложни-тъ глаголи гуждатъ се на края на пред-